

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4051/2021
30.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Душан Мијатовић из ..., против тужене Туристичке организације Аранђеловац из Аранђеловца, коју заступа Општинско правобранилаштво из Аранђеловца, ради заштите ауторског права и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 77/20 од 14.10.2020. године, у седници одржаној 30.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 77/20 од 14.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 77/20 од 14.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П4 245/16 од 11.04.2019. године, исправљене решењима од 25.05.2020. године и 11.08.2020. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужени повредио ауторско право тужиоца тако што је без сагласности аутора умножио ауторска дела – наведене три фотографије тужиоца без назначења имена аутора, повредивши интегритет ауторског дела. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде имовинске штете што је без сагласности аутора дозволио јавно умножавње ауторских дела тужиоца, описаних фотографија, исплати износ од 94.744,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења 11.04.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу у којем је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на досуђени износ накнаде имовинске штете исплати законску затезну камату за период од подношења тужбе 16.11.2016. године до 10.04.2019. године. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде неимовинске штете што је без сагласности аутора јавно умножио без назначења имена или псеудонима аутора ауторска дела, описане три фотографије, за сваку по 20.000,00 динара, укупно 60.000,00 динара са законском затезном каматом од 11.04.2019. године до исплате. Ставом петим изреке обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име накнаде неимовинске штете што је без сагласности аутора изменио интегритет ауторског дела,

описане три фотографије, за сваку по 20.000,00 динара, укупно 60.000,00 динара са законском затезном каматом од 11.04.2019. године до исплате. Ставом шестим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на досуђени износ накнаде неимовинске штете у висини од 120.000,00 динара исплати законску затезну камату за период од подношења тужбе 16.11.2016. године до 10.04.2019. године. Ставом седмим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 60.000,00 динара са законском затезном каматом од 11.04.2019. године до исплате. Ставом осмим изреке ослобођен је тужилац обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж4 77/20 од 14.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом, четвртном и петом изреке. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу седмом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на досуђени износ трошкова поступка од 60.000,00 динара законску затезну камату исплати од дана извршности одлуке до исплате, док је у преосталом делу става седмог изреке потврђен а жалба тужене одбијена као неоснована. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, предлажући да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде које се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правно питање од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет овог поступка је исплата, односно накнада тужиоцу имовинске и неимовинске штете због утврђене повреде ауторског права тужиоца одредбом члана 214а Закона о ауторском и сродним правима („Службени гласник РС“, бр.104/2009 ... 66/19). Ставом 4. прописано је да је ревизија увек дозвољена у споровима због повреде ауторског и сродних права када се не односе на имовинскоправни захтев. Имајући у виду да је предмет овог спора имовинско правни захтев, Врховни касациони суд је ценио испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије и нашао да у овом случају нема потребе за уједначавањем судске праксе. Нижестепене пресуде донете су применом материјалног права на основу утврђеног стања те је у конкретном случају оцењено да се ради о чињеничном питању, а не о питању примене материјалног права.

Из изложених разлога на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 16.11.2016. године, а вредност предмета спора по тужбеном захтеву тужиоца из поднеска од 29.10.2018. године, о коме су нижестепени судови одлучивали износи 214.744,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме је побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић